

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Cpr/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120212663
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5120212663.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v pracovnoprávnom spore žalobcu: S. N., nar. X.X.XXXX, T. XXXX/X, XXX XX U. zast. splnom. osobou: K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: J. XXXX/XX, M. XX U., proti žalovanému: GENTIANA, s. r. o., IČO: 46867465, Veľká okružná 17, XXX 01 Žilina práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Martina Filipová, advokát, so sídlom Tomášiková 50/ C, 831 04 Bratislava, IČO: 53112661, o zaplatenie 404,90 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 404,90 eur ako sumu za neoprávnene zrazenú mzdu a nevyplatené stravné vo výške 14,40 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku spolu s úrokom z omeškanie vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 01.08.2019 do zaplatenia.

II. Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu, ktoré mu je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 27.11.2020 a z dôvodu kauzálnej príslušnosti podľa § 23 písm. e) CSP postúpenej tunajšiemu súdu dňa 04.12.2020 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 404,90 eur titulom neoprávnene zrazenej mzdy, nevyplatené stravné vo výške 14,40- eur, pričom v odôvodnení podanej žaloby uviedol, že žalovaný v mesiaci apríl 2019 vykonal žalobcovi zrážku zo mzdy vo výške 404,90 eur, čím porušil ustanovenie § 131 ods. 3 Zákonníka práce, ktorá zrážka bola aj Inšpektorátom práce Žilina vyhodnotená ako neoprávnená a zamestnávateľovi bolo uložené do 30.07.2019 poskytnúť žalobcovi mzdu vo výške uskutočnenej zrážky zo mzdy v mesiaci apríl 2019, pričom žalovaný tak doposiaľ neurobil. Ďalej šetrenie inšpektorátu práce preukázalo, že žalovaný neposkytol stravné za tri pracovné cesty vykonané v mesiaci apríl 2019 v časovom pásme 5-12 hodín a nariadil jeho vyplatenie v termíne do 30.07.2019, čo žalovaný neurobil. Výška stravného pre pracovnú cestu v rozmedzí 5-12 hodín bola v roku 2019 do 30. júna ustanovená na 4,80 eur, žalovaný mal teda vyplatiť žalobcovi 14,40 eur. Pracovný pomer skončil 29.04.2019 v zmysle § 60 Zákonníka práce.

2. Okresný súd Ružomberok vydal vo veci dňa 08.04.2021 pod č. 5Cpr/33/2020-39 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením vo veci samej, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu, a to uznesením zo dňa 12.05.2021.

3. Žalovaný v podanom odpore (č.l.41-44 spisu) potvrdil, že vykonal predmetnú zrážku zo mzdy žalobcu, avšak z dôvodu, že žalobca spôsobil žalovanému ako jeho zamestnávateľovi škodu na majetku a to v dôsledku nepozornosti a zanedbania pracovných povinností zo strany žalobcu. Výška škody bola vyčíslená na sumu 404,90 EUR, teda sumu vo výške zrážky, ktorá bola vyhodnotená ako neoprávnená a ktorá tvorí predmet tohto súdneho sporu, resp. žalobný nárok. Dňa 06.05.2019 vyhotovil žalovaný

zápis zo škodovej komisie zo dňa 29.04.2019, v ktorom žalovaný opísal skutkový dej vzniku škody na huteľných veciach jemu patriacich, za ktorú škodu zodpovedá žalobca a to v celom rozsahu. Dňa 29.04.2019, kedy zasadala škodová komisia žalovaného, žalovaný vyčíslil škodu spôsobenú žalobcom v dňoch 23. - 24.04.2019 vo výške 404,90 EUR. S oboma uvedenými dokumentmi bol žalobca oboznámený. V rámci kontroly a šetrenia zo strany Inšpektorátu práce žalovaný objasnil a preukázal vyššie proklamované okolnosti, avšak Inšpektorát práce sa zaoberal len tou skutočnosťou, či zrážka zo mzdy bola vykonaná oprávnene, pričom žiadnym spôsobom nevzal na zreteľ dôvod uskutočnenia zrážky zo mzdy žalobcu.

Žalobca porušil svoje základné povinnosti pri plnení pracovných úloh jemu zverených zo strany žalovaného, keď pri riadení nákladného vozidla vo vlastníctve žalovaného - ROSS VIZA s ŠPZ ZA 287 CF nevenoval ani len nevyhnutnú obozretnosť a starostlivosť a týmto svojím konaním spôsobil žalovanému škodu na jeho majetku - predmetnom nákladnom vozidle a to v dňoch 23. - 24.04.2019. Žalovaný podotýka, že žalobca bol riadne oboznámený s návodom na obsluhu nákladného vozidla ako i bezpečnostnými a ďalšími záväznými predpismi platnými na obsluhu takýchto strojov. Skutkový dej vzniku škody bol nasledovný: „Zamestnanec p. S. N. dňa 23.04.2019 o cca 5:55 hod. na ceste tretej triedy v obci Divina, 50 m pred koncom obce smerom na Divinku, sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla ZA 287 CF a pri vyhýbaní zachytil spätnými zrkadlami značku hlavná cesta. Nárazom spätného zrkadla o značku došlo k vysypaniu odrazových plôch obidvoch spätných zrkadiel. Dňa 24.4.2019 o cca 16:30 z nepozornosti a následkom zanedbania svojich povinností pri manipulácii s bremenom došlo k uvoľneniu časti zdvíhaného bremena, čo malo za následok, že uvoľnená kovová rúra spadla z výšky na čelný štít kabíny vodiča, kde spôsobila premačknutie strešného profilu nad čelným oknom a následne sa odrazila do čelného okna, v ktorom spôsobila diery na vodičovej strane. Poškodenie čelného skla vyžaduje jeho výmenu a premačknutie strešného profilu vyžaduje opravu. Svojím jednaním spôsobil spoločnosti GENTIANA s.r.o. škodu na majetku v hodnote, ktorá bude vyčíslená ako náhrada poškodených spätných zrkadiel, oprava strešného profilu a výmenu čelného skla. Fotografická dokumentácia je prílohou škodového záznamu. Na základe uvedených skutočností škodová komisia rozhodla, že zamestnanec vzniknuté náklady spoločnosti nahradí v presnej sume vynaloženej na opravu.“

4. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenia § 420 ods. 1 zákona č. 40/1960 Zb. Občiansky zákonník, § 179 ods. 1, § 186 ods. 1, § 188, § 179 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce, keď sú splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu. Všetky vyššie uvedené predpoklady vzniku škody boli naplnené, nakoľko žalobca ako zamestnanec bol v čase vzniku škody v pracovnoprávnom pomere so žalovaným ako zamestnávateľom, porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z pracovného pomeru - povinnosť riadne, odborne a starostlivo manipulovať s majetkom žalovaného, konkrétne nákladnými vozidlami zverenými na výkon pracovnej náplne žalobcu, vznik škody na zverených veciach ako i príčinná súvislosť medzi vznikom škody a zanedbaním povinností zo strany žalobcu.

5. Ako samotný žalobca uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu, jeho pracovnou náplňou bolo - žeriavnik, vodič - obsluha AD20, hydraulická ruka, jazdenie na vozidlách podľa pokynov zamestnávateľa, vykonávanie údržby vozidiel a starostlivosť o náklad.

6. Žalovaný dostatočným spôsobom preukázal, že žalobca mu spôsobil škodu na jeho majetku v podobe škody na nákladnom vozidle v jeho vlastníctve a to nákladnom vozidle ROSS VIZA s ŠPZ ZA 287 CF. Žalovaný svoje tvrdenia preukazuje zápisom zo škodovej komisie, vyčíslením spôsobenej škody ako i záznamom o prevádzke vozidla v sporných dňoch 23. - 24.04.2019, kedy došlo k vzniku škody, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalobca viedol nákladné vozidlo žalovaného v spornom čase, ktorú skutočnosť samotný žalobca vlastnoručným podpisom na týchto záznamoch potvrdil. Nárok žalovaného na náhradu spôsobenej škody je oprávnený a vyplýva zo základných ustanovení Zákonníka práce. Žalovaný zároveň uvádza, že škoda vznikla počas plnenia pracovných úloh žalobcu, teda v rámci výkonu práce pre žalovaného a jedná sa o škodu v pracovnoprávnom vzťahu. V zmysle ust. § 152 CSP: „Hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.“ Strana sporu a rovnako aj účastník mimosporového konania vykonávajú v priebehu konania nielen procesné úkony, ale (v závislosti od predmetu konania a okolností prípadu) aj úkony hmotnoprávne. Vykonávanie relevantných hmotnoprávnych úkonov predpokladá najmä právna úprava mimosporového konania, avšak aj v sporovom konaní prichádzajú do úvahy najmä zmier, uznanie záväzku, vzdanie sa práva a hmotnoprávne námietky podľa ust. § 152 CSP. Žalovaný týmto vznáša

hmotnoprávnu námietku - námietku započítania voči žalobnému nároku žalobcu. Žalovaný započítava svoju pohľadávku vo výške 404,90 EUR titulom náhrady spôsobenej škody, za ktorú zodpovedá v celom rozsahu žalobca s pohľadávkou žalobcu vo výške 404,90 EUR titulom neoprávnenej zrážky zo mzdy žalobcu zo strany žalovaného. Okamihom doručenia a oboznámenia sa žalovaného s predmetným odporom a hmotnoprávnou námietkou žalovaného, nastanú účinky započítania a zánik žalobcovho žalobného nároku čo do výšky 404,90 EUR. Žalovaný nesúhlasí so žalobným nárokom týkajúcim sa náhrady stravného vo výške 14,40 EUR, nakoľko žalovanému bolo doručené len rozhodnutie Inšpektorátu práce, ktorým bola žalovanému uložená pokuta a nie stanovená povinnosť na vrátenie neoprávnene vykonanej zrážky zo mzdy a náhrady stravného. Žalovaný v celom rozsahu nesúhlasí ani s dátumom, od ktorého si žalobca požaduje zákonný úrok z omeškania, nakoľko žalobca tento dátum v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu vôbec nešpecifikoval a nekonkretizoval.

7. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocneného zástupcu, ktorí sa napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie nedostavili, ani nepožiadali súd z dôležitých dôvodov o jeho odročenie.

8. Právna zástupkyňa žalovaného zotrvala na dôvodoch uvádzaných v podanom odpore, z dôvodu neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocneného zástupcu navrhla rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Pokiaľ by súd vyhodnotil, že nie sú splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť vzhľadom na hmotnoprávnu námietku žalovaného, ktorou žalovaný započítal nárok žalobcu na neoprávnene vykonanú zrážku a nárok žalovaného vo vzťahu k žalobcovi na náhradu škody, poukázala na písomné podania.

9. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, predložených stranami sporu, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Žalobca pracoval u žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.03.2018 (č.l.4 spisu) ako žeriavnik, vodič návesovej súpravy - obsluha AD 20, hydraulická ruka, jazdí na vozidlách podľa pokynov zamestnávateľa, vykonáva údržbu vozidiel a starostlivosť o náklad, s dohodnutým dňom nástupu do práce 01.04.2018, pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú so skúšobnou dobou 3 mesiace. Podľa žalobcom predloženej výplatnej pásky za obdobie 4/2019 (č.l.5 spisu) zamestnávateľ vykonal zo mzdy žalobcu zrážku titulom náhrady škody vo výške 404,90 eur. Podľa oznámenia Inšpektorátu práce Žilina zo dňa 26.07.2019 o vybavení podania (č.l.6-7 spisu), zamestnávateľ nedodrжал ustanovenie § 131 ods. 3 Zákonníka práce, zrážka zo mzdy vykonaná zamestnávateľom bola neoprávnená, nakoľko bola bez písomnej dohody so zamestnancom, a nešlo o zrážky zo mzdy uvedené v § 131 ods. 1, 2 Zákonníka práce. Šetrením bolo preukázané, že žalobca v mesiaci apríl 2019 mal vykonať spolu 15 pracovných ciest, pričom zamestnávateľ poskytol podľa mzdových podkladov cestovné náhrady pozostávajúce zo stravného iba za 12 pracovných ciest, neposkytnutím stravného za 3 pracovné cesty vykonané v mesiaci apríl 2019 v časovom pásme 5-12 hodín zamestnávateľ nedodrжал § 5 ods. 1 Zákona 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, preto inšpektor práce nariadil zamestnávateľovi poskytnúť stravné za tri dni pracovných ciest v mesiaci apríl 2019 v časovom pásme 5-12 hodín, v termíne do 30.07.2019. Dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.04.2019 (č.l.8 spisu) pracovný pomer medzi stranami sporu, ktorý vznikol dňom 01.04.2018 skončil dňom 29.04.2019. Zamestnávateľ listom zo dňa 29.04.2019 (č.l.48 spisu) vyzval žalobcu na náhradu škody spôsobenej 23. a 24.04.2019 v celkovej výške 404,90 eur. Dňa 29.04.2019 sa uskutočnilo zasadnutie škodovej komisie, o čom bol spísaný zápis dňa 06.05.2019 (č.l.49 spisu), kde škodová komisia rozhodla o povinnosti zamestnanca nahradiť vzniknuté náklady spoločnosti GENTIANA s.r.o. v presnej sume vynaloženej na opravu. Zamestnávateľ ďalej predložil záznam o prevádzke stroja zo dňa 24.04.2019 (č.l.50 spisu) a zo dňa 23.04.2019 (č.l.51 spisu), podľa ktorých predmetný stroj v uvedených dňoch obsluhoval žalobca.

11. Podľa § 47 ods. 1 Zákonníka práce, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, a) zamestnávateľ je povinný prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou.

Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 131 ods. 1 Zákonníka práce, zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poistného na sociálne poistenie, preddavkov poistného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením daňovníka na preddavku na daň a na dani vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

Podľa § 131 ods. 2 Zákonníka práce, po vykonaní zrážok podľa odseku 1 môže zamestnávateľ zraziť zo mzdy len

- a) preddavok na mzdu, ktorý je zamestnanec povinný vrátiť preto, že neboli splnené podmienky na priznanie tejto mzdy,
- b) sumy postihnuté výkonom rozhodnutia nariadeným súdom alebo správnym orgánom,
- c) peňažné tresty a pokuty, ako aj náhrady uložené zamestnancovi vykonateľným rozhodnutím príslušných orgánov,
- d) neprávom prijaté sumy dávok sociálneho poistenia a dôchodkov starobného dôchodkového sporenia alebo ich preddavky, štátnych sociálnych dávok, dávok v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, ak je zamestnanec povinný ich vrátiť na základe vykonateľného rozhodnutia podľa osobitného predpisu,
- e) nevyúčtované preddavky cestovných náhrad,
- f) náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo jej časť, na ktorú zamestnanec stratil nárok alebo mu nárok nevznikol,
- g) náhradu mzdy za dovolenku, na ktorú zamestnanec stratil nárok, prípadne na ktorú mu nárok nevznikol,
- h) náhradu mzdy podľa § 142 ods. 5 alebo jej časť, na ktorú zamestnancovi nevznikol nárok,
- i) sumu odstupného alebo jeho časť, ktorú je zamestnanec povinný vrátiť podľa § 76 ods. 4.

Podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zrážok uvedených v odsekoch 1 a 2, môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy, alebo ak povinnosť zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov zamestnanca vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, zamestnancovi patrí stravné za každý kalendárny deň pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom. Suma stravného je ustanovená v závislosti od času trvania pracovnej cesty v kalendárnom dni, pričom čas trvania pracovnej cesty je rozdelený na časové pásma

- a) 5 až 12 hodín,
- b) nad 12 hodín až 18 hodín,
- c) nad 18 hodín.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, sumu stravného pre časové pásma podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"); opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia.

Podľa § 319 Civilný sporový poriadok, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz; na tento účel je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

Podľa § 320 CSP, zamestnanec môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

Podľa § 321 CSP, ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech zamestnanca.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd mala za preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca pracoval u žalovaného na základe pracovnej zmluvy a to od 01.04.2018 ako žeriavnik, vodič návesovej súpravy - obsluha AD 20, hydraulická ruka, keď pracovný pomer skončil

dňom 29.04.2019 Dohodou o skončení pracovného pomeru. Taktiež nie je sporné, že v mesiaci apríl 2019 zamestnávateľ vykonal zrážku zo mzdy zamestnanca vo výške 404,90 eur bez uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na ustanovenie § 131 ods. 3 Zákonníka práce, keď zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rozsah zrážok uvedených v § 131 ods. 1, 2 môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy. Existencia takejto dohody preukázaná nebola, žalovaný ani netvrdil, že by medzi stranami sporu bola uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy, zamestnávateľ však poukázal na dôvod vykonanej zrážky, a to vznik škody na strane zamestnávateľa, ktorú škodu spôsobil zamestnanec, teda žalobca, v ktorej súvislosti žalovaný vzniesol hmotnoprávnu námietku - námietku započítania vo výške 404,90 eur titulom náhrady spôsobenej škody za ktorú zodpovedá v celom rozsahu žalobca s pohľadávkou žalobcu vo výške 404,90 eur titulom neoprávnene zrážky zo mzdy.

13. Započítanie je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu. Zánik práva započítaním nastane okamihom, kedy sa pohľadávky spôsobilé na započítanie stretli. Práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov zanikajú uspokojením nároku, uplynutím doby, na ktorú boli obmedzené, dohodou o sporných nárokoch, smrťou zamestnanca, prípadne neuplatnením práva v stanovenej dobe - preklúzia. Výpočet spôsobov zániku práv a povinností je v zákonníku práce uvedený taxatívne, to znamená že iným spôsobom, v zákonníku práce neupraveným, práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov nezanikajú. V pracovnoprávných vzťahoch započítanie nemôže viesť k zániku práva, keďže započítanie pohľadávok zákonník práce neupravuje ako spôsob zániku práv a povinností (uznesenie Krajského súdu v Žiline 7Co/42/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/103/2008). Pohľadávky z pracovnoprávných vzťahov sú teda také pohľadávky, ktoré nemožno započítať, a nie je možné ani proti nim namietiť započítanie jednostranným úkonom.

14. Pokiaľ teda žalovaný ako zamestnávateľ vzniesol hmotnoprávnu námietku - námietku započítania nároku na náhradu škody vo výške 404,90 eur voči pohľadávke žalobcu na zaplatenie sumy 404,90 eur titulom neoprávnenej zrážky zo mzdy, na túto súd prihliadať nemôže, keďže započítanie v pracovnoprávných vzťahoch ako už bolo vyššie uvedené nie je možné. S poukazom na ustanovenie § 152 CSP súd môže hmotnoprávnu námietku uznať len vtedy, ak je takéto započítanie prípustné podľa hmotného práva.

15. Z vyššie uvedených dôvodov súd potom žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 404,90 eur titulom neoprávnenej zrazenej mzdy za mesiac apríl 2019, keď preukázateľne uvedená zrážka bola zo mzdy žalobcu realizovaná žalovaným bez existencie Dohody o zrážka zo mzdy a nejedná sa o zrážku vyplývajúcu z ustanovenia § 131 ods. 1, 2 zákonníka práce.

16. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie stravného vo výške 14,40 eur za 3 pracovné cesty realizované v mesiaci apríl 2019, v tejto časti súd žalobe taktiež vyhovel, nakoľko žalovaný žalobou uplatnený nárok na náhradu stravného vo výške 14,40 eur žiadnym spôsobom nerozporoval, tento nespochybnil, neprodukoval dôkazy ktorými by vyvrátil nárok uplatnený žalobou, pričom žalobca poukázal na oznámenie Inšpektorátu práce Žilina o vybavení podania, z ktorého súd ustálil, že v mesiaci apríl 2019 zamestnanec vykonal 15 pracovných ciest, pričom podľa mzdových podkladov boli vyplatené cestovné náhrady pozostávajúce zo stravného iba za 12 pracovných ciest, ostali teda neuhradené 3 pracovné cesty v časovom pásme 5-12 hodín vykonané v mesiaci apríl 2019. Uvedené žalovaný nespороval, v tejto časti súd potom žalobe vyhovel.

17. Žalobca si uplatnil i nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 01.08.2019 do zaplatenia, keď žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, nakoľko podľa oznámenia Inšpektorátu práce v Žiline zo dňa 26.07.2019 mal zamestnávateľ vyplatiť mzdu vo výške uskutočnenej zrážky zo mzdy v mesiaci apríl 2019 do 30.07.2019 rovnako aj cestovné náhrady za 3 vykonané pracovné cesty v mesiaci apríl 2019 do 30.07.2019, dňom nasledujúcim sa dostal zamestnávateľ do omeškania s plnením peňažného záväzku, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č.87/95 Z. z.

18. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného navrhla na pojednávaní rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ktorým súd žalobu zamietne (§ 278 CSP), súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, nakoľko ide o individuálny

pracovnoprávny spor (spor s ochranou slabšej strany), pričom s poukazom na § 321 CSP ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech zamestnanca.

19. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.